

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

109. An sit prohibitus ingressus per Rotam alicuius infantis non attingentis
vsum rationis intra Conclauē? Et exponitur in cap. Vbi Periculum. Et
infertur esse prohibitum ingressum infantium intra ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76442](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76442)

Sup. his sup.
in Ref. 96. §.
His tamen
ante mediū,
à vers. Et
ita, & in a-
liis eius an-
not. & in
tom. 3. et 7.
ex Ref. 86. §.
Nec obstat
ad mediū,
vers. Quod
confirma-
tur, & in aliis
eius not.

& exquisita diligentia videntur importare plusquam diligentiam moralem. Verum quia statuta è praxi, & obseruantia ipsorum, atque ita prout retro practicata, & obseruata fuerunt, interpretanda, & vel restringenda, vel extendenda veniunt, vt probat Craucta *conf. 73. §. num. 14. par. 4.* Decianus *Respons. 32. numer. 17. vol. 2.* & alij, quos citat, & sequitur Hultius Hannius in *Encyclopedia Iuris part. 1. titulo 3. cap. 7. numero 71.* Vnde interpretatio Statutorum è consuetudine, praxi, & obseruantia desumi debet, etiamsi proprietates verborum Statuti repugnet. Ioān. de Amicis *conf. 42. num. 16. & 17.* Ernest. Corhamann. *Respons. 48. num. 24. vol.* Alderan. Mascard. *de general. Statutorum interpretat. concl. 2. num. 156.* Et hæc omnia procedunt tam in legibus Ciuilibus, quam Ecclesiasticis, ex his dicendum videtur sufficere diligentiam moralem, vt quis non incurrat periculum & suspensionem in videndis, & perferendis epulis, quæ in Conclauis pto Eminentissimis Cardinalibus introducuntur. Et hoc stante praxi, & consuetudine post dictam Bullam Pij IV. (non illam derogante, obserua hoc, sed illam declarante, & interpretante) quam obseruauerunt Prælati, qui postea Summi Pontifices fuerunt, & hodie ex hoc alij Prælati obseruant. Quanta esse debet hæc diligentia moralis, remittendum puto arbitrio docti, & timoratae conscientia viri, vt suppono esse Prælatos, qui assistunt in Rotis. Nec sufficit dicere, quod sit impossibile, vt si quis velit, non introducat litteras in epulis supradictis, quia potest litteras apponere intra panem, & intra fundum artecrearum vulgo *Pastoni pasteci*, vel in fundo Cornutarum aut in fundo suberis frigidarij vulgo *Contemptori*, seu *Rinfrescatori*, Respondendo hoc non obstat vt ipsi liberentur à perferendis epulis, vt Bulla præcipit: sufficit tamen, vt dixi, & praxis ostendit adhibere diligentiam moralem arbitrio boni viri, non obstantibus illis verbis Bullæ *maximam & exquisitam diligentiam.* Et in particulari de dicta diligentia morali, sic loquitur Lauorius in *var. Elucubr. 3. cap. 3. numero 23.* *Perferuntur ciuilia, & vasa, qua introrittuntur omni solertia, & fide in trospiciendo epulas, & ferula, ne forsan laterent aliquæ litteræ, nec non vinum, & aquam in vitreis vasis, exportare faciant.* Itaque rigidam cuiusdam Prælati diligentiam non puto necessariam, aliquorum verò fœcordiam damno, si forsitan adesset, quod non puto Sed si aliquis querat an dictos Prælatos comprehendat excommunicatio lata in cap. *vbi periculum.* Respondedo negatiuè, quia ibi tantum efficitur mentio de Magistratibus, & Rectoribus Ergo non est extendenda ad Prælatos Custodes Rotarum, strictè enim verba in hac materia sunt interpretanda.

2. Nota tamen hic obiter ad sedandos scrupulos cuiusdam Prælati nimis timoratae, ac delicate conscientia, me tria illi respondisse. Primo suspensionem in isto casu latam à Pio IV. non esse late sententia, & ideo in eius fractione quem non esse verè suspensum, sed suspendendum. Ita Thesaurus in *praxi de penis part. 2. Verb. Conclauis, cap. 2.*

Sup. hoc in
tom. 6. et 11.
Ref. 42. §.
vltim. & in
Ref. 43. & 57.
§. 2. propter
finem vers.
vel mesmo, y
Salon, & in
tom. 5. et 11.
Ref. 11. & 12.

3. Secundo me non posse tanquam improbabilem damnare opinionem assententium, præceptum sub pena suspensionis non inducere peccatum mortale nisi expresse, vel verbis æquivalentibus id significetur. Ita Magister Marcus Serra Dominicanus *tom. 2. in 1. 2. D. Thoma quæst. 96. art. 4.* & ex Societate Iesv Pater Tamburinus *opuscul. de Sacram. Missæ lib. 3. cap. 1. §. 8. num. 4. & 7.* Caietanus *2. 2. quæst. 286. in art. 9. circa solut. ad. 2. & in summ. verb. Præcepti transgressio vers. Pena præceptorum Nauarr. in summ. cap.*

23. numer. 53. Corduba in *Reg. D. Francisci capit. 10. quæst. 3. punct. 1. in 4. modo cognoscendi*, quando lex obligat sub mortali, Valen. *1. 2. disp. 7. q. 5. punct. 6. in 4. Signo. Salon. 2. 2. quæstion. 77. artic. 1. controu. 8. reg. 3. in fin.* Vide etiam à fortiori Escobar in *Theolog. Moral. tom. 1. lib. 5. sect. 2. prop. 31. num. 165.* Romigium in *summ. tract. 1. cap. 4. §. 12. num. 7.* Azotium *tom. 1. lib. 5. cap. 6. quæst. 5. & Sayrum in Clauis regia lib. 3. cap. 7. num. 25. cum aliis.*

4. Et quia dictus angebatur iuramento præstito, dixi quod iuramenta de obseruandis Statutis, Legibus, & Constitutionibus secularibus, vt Ecclesiasticis intelligenda sunt *quatenus sunt in vsu, & obseruantur.* Ita Gomez in *leg. Taurin. 365. & 366.* Gurtierres *de iure confirmat. part. 1. cap. 37. numer. 14.* Malderus in *2. 2. D. Thom. tractat. 10. cap. 6. dub. 9.* Sanchez in *Summa tom. 1. lib. 3. cap. 14. & alij*, quos ego adduxi in *part. 3. tract. 6. §. resol. 39.* Verum relinquendo supradicta, tantum scrupulos applicanda, dico absolute Prælatos custodes Rotarū satisfacere suo munerij, & iuramento, si in perferendis epulis & personis intra Conclauis intrantibus adhibeant diligentiam moralem arbitrio viri prudentis, ac timoratae conscientia mensurandam; alioquin peccarent mortaliter, agitur enim de re nimis graui, ordinata ad bonum totius Ecclesiæ, videlicet electionem liberam Pontificis, & ideo tali transgressioni imponitur pena suspensionis, quæ contra allatos Doctores inducere peccatum mortale communis fert sententia, quam nonisimè docet Vrbanus ab Ascensione in *Theol. Moral. tract. 1. cap. 6. Malletus in Theol. Mor. tom. 2. Malleatio. 1. Bractea 11. quæst. 4.*

5. Nota verò hic obiter, quod si aliquis Prælati adhibendo diligentiam moralem in præferendis epulis alicuius Cardinalis timeret ab ipso inferendum graue damnum in honore, & bonis temporalibus, tunc equidem ad nullam diligentiam tenetur, quia præcepta postriua non obligant cum tanto discrimine, vt tradunt Doctores, quos citat, & sequitur Ioann. à Trinitate *de confess. sollicit. sect. 7. dub. 4. num. 3. 4.* Leander *de Sacram. 1. tract. 5. disp. 13. quæst. 44.* Lupus in *Edict. Inquis. part. 1. lib. 5. disp. 3. art. 2. difficul. 2.* Verum hoc probabiliter non potest timeri, stante pietate, & prudentia Eminentissimorum Cardinalium.

RESOL. CIX.

An sit prohibitus ingressus per Rotam alicuius infans non attingentis usum rationis intra Conclauis? Et exponitur cap. vbi periculum? Et inferitur esse prohibitus ingressus infantium intra septa Monialium? Et queritur, an si quis clam in Conclauis ingrediatur incidat in censuram? Et notatur, quod si post ingressum in Conclauis iste talis loqueretur secreta cum aliquo Cardinali, tunc incurreret in excommunicationem? Et quid de priuatione officij, & beneficij, quam in cap. vbi periculum imponit Pontifex ipso facto, tenetur ne ad hoc ante iudicis declarationem? Et an vero intrantes in Conclauis subiciantur tantum supradictis penis, vel etiam peccent mortaliter? Et tandem aduertitur Sacram Congregationem Cardinalium declarasse Decretum ad ipsa additum, quo prohibetur Regularibus accedere ad Monasteria Monialium sub pena priuationis officij, ac vocis actiue, & passiuæ, obligare ad mortale? Ex part. 12. tract. 2. Ref. 16.

1. His diebus de hoc casu in pluribus ego bis interrogatus fui, & prima facie, videtur affirmatiue respondendum, per verba Gregorij X. in cap. ubi periculum, de elect. in 6. vbi generaliter loquendo sic ait. In Conclauu tamen predicto aliqua fenestra competens dimittatur per quam eisdem Cardinalibus ad vitium commodè necessaria ministrantur, sed per eam nulli ad ipsos patere possit ingressus, sic ibi; Vnde lex generaliter, & absolute loquendo, generaliter, & absolute est intelligenda, vt patet ex leg. praef. l. quamuis ff. de in ius vocando, l. si seruum §. non dixit ff. de acquir. hered. l. 1. §. quod autem, & ibi glos. verb. simpliciter ff. de aleator. l. vnic. Cod. qui pro sua iniuria. l. illam C. de collationibus Cap. Romanorum 9. dist. cap. consulisti 2. q. 5. cap. soluta, de maior. & obed. cap. quia circa 22. de privileg. Clement. vlt. de rescript. & docet Surd. conf. 271. num. 28. Valascus conf. 17. n. 21. Narbona de appellat. & Vicario ad Episcopatum par. 1. num. 12. & alij. Quod confirmatur individualiter pro casu nostro, quia lex generaliter interdicens ingressum intra monasteria Monialium, vt patet in cap. periculosa de Statu Regular. in 6. & ex Concil. Trident. in sess. 25. de Regular. c. 15. ex hoc à Scortia in Bullas Pontificias Theor. 336. Paulus Comitulus Societatis Iesu in Respon. Moral. lib. 6. quaest. 19. num. 6. & ex nostris Antonius Naldus in Summa vers. Clausura nu. 4. Constanter asserunt esse prohibitum ingressum infantum intra septa Monialium etiam non attingant vsum rationis, quod etiam firmiter Sac. Congregatio die 12. Februarij 1585. His non obstantibus ad casum propositum ego respondeo negatiue.

2. Moueor ad sic tenendum, quia infantes ante vsum rationis non sunt capaces alienius præcepti, seu prohibitionis, & in ipsis in isto casu cessat non ex parte, sed adaequatè, & fundamentaliter tota ratio, & finis legis, & abest omne periculum, nam supradicti infantes non possunt se miscere in negotio electionis Papæ, & illam turbare, ergo non comprehenduntur in dicta prohibitione, neque etiam admittentes illos intra Conclauem, Notandum est tamen adhibendam esse diligentiam moralem à Prælati Rotarum ne dictus infans secum asportaret in Conclauem aliquas scripturas prohibitas. Restat modo respondere ad argumenta contraria. Ad cap. ubi periculum, respondeo, quod licet lex generaliter loquatur, verba eius sunt distinguenda videlicet, nulli pateat ingressus, &c. si ingrediens habeat vsum rationis, concedo; nam in istis adest periculum electionem turbandi non autem in illis.

3. Ad Confirmationem argumenti respondeo sententiam illà Comitoli, & aliorum plures respue- re, & probabiliter contrarium tenere, & ita docet Pellizzarius de monial. c. 5. section. 3. q. 25. numer. 105. cui adde alios, quos ad fatietatem adducit, & sequitur Gibalin. de clausura, disquis. 1. cap. 4. §. 2. const. 4. num. 5. & Garzias in Polit. Reg. tom. 2. tract. 13. disquis. 2. punct. 10. num. 5. Adde, quod aliquis posset dicere, esse disparem rationem, inter vtrumque casum; nam quoad infantes intrantes in monasteria Monialium, non videtur cessare tota ratio legis, possunt enim sequi ex tali ingressu aliqua inconuenientia, quæ acciderent non possunt in ingressu infantum intra Conclauem in ordine ad electionem, Ergo, &c. Vnde ex his, Ego sum in voto, quod adhibita prius morali diligentia, & etiam postea ne dicti infantes secum deferant, vel asportent litteras, posse Prælatos Custodes Rotarum permittere absque scriptulis vt intra Conclauem per Rotam dicti infantes ingrediantur, nisi tamen ex Superioribus aliquid in contrarium ordinatum fuerit.

Tom. 1 X.

4. Sed quia hic sermo incidit de ingressu intra Conclauem, quæro, an si aliquis clam in illo ingrediat, incidat in censuram? Et respondeo negatiue, sed in pœnas impositas à Pio I V. qui in §. Clauso, sic ait. Et si quis forte, quod absit, clam ipsum Conclauem, & aliunde quam per ostium ingrediat, omni honore, gradu, & officio, beneficio ipso facto priuatus existat, & tradatur Curie seculari acerrimis pœnis puniendus, ita ibi. Nota verò, quod si post ingressum intra Conclauem iste talis loqueretur secretè cum aliquo Cardinali, tunc incurreret excommunicationem latam, & nemini referuatam in cap. ubi periculum de elect. in 6.

5. Sed quid dicendum de priuatione officij, & beneficij, quam vbi supra imponit Pontifex ipso facto incurrenda tenetur ne iste talis officium, & Beneficium dimittere ante iudicis declarationem? Et negatiue respondeo, quia nullus ante aliquod iudicis decretum tenetur subire pœnam; ipso facto, ipso iure, eo ipso, & absque aliqua declaratione impositam pro crimine, etiam si Hæreticus, aut Sodomita, aut quodlibet aliud, si quod est maius. Ita communis opinio, quam sequuntur plures, quos vidi sunt Thom. Sanch. lib. 2. in Decalog. capite 22. numero 2. Sotus libr. 1. de iust. & iur. quest. 6. artic. 6. con. 1. & 3. Molina tom. 1. disput. 65. vers. contrariam sententiam. Salon. 2. 2. quest. 62. artic. 3. controuers. 1. ante solut. argument. vbi D. Caietan. §. Ad hoc dicitur. Bañez questione 12. artic. 2. dub. unico, ad tertium principale. Aragon. questione 11. artic. 3. §. His suppositis. Lessius libr. 2. capite 29. dub. 8. numer. 64. Layman in theol. morali tractat. 4. cap. 15. num. 3. Granada 1. 2. contro. 7. tractat. 3. part. 1. disp. 3. sect. 2. num. 3. Valquez disput. 166. cap. 3. Montefinos disp. 16. quest. 24. num. 5. Martinez. questione 94. artic. 3. dub. 3. Araujo ibid. dub. 4. Valentia disput. 7. questione 5. punct. 6. quasiunc. 3. Sayrus in Clau. lib. 3. cap. 9. num. 30. Quibus omnibus adde omnino videndos Thomam Hurtadum Var. 10. 1. Ref. 466. 2. tractat. vltim. resol. 22. per totam. Angelum Bossium tract. de effect. marim. cap. 5. num. 31. cum seq. & Quintanaduenas in theol. morali tom. 2. tr. 14. singul. 8. nu. 3. cum Fagundez in Decal. tom. 2. lib. 8. cap. 29. num. 15. cum seq.

6. Vnde Emanuel Sà verb. Pœna n. 1. sic ait. Pœna imposita ipso iure, vel facto non incurritur, sine sententia iudicis, & executione per ipsum, etiamsi lex dicat non requiri sententiam, aut declarationem, aut etiam soluendam in foro conscientie. Intelligitur enim Iudice exequente, nisi pœna esset huiusmodi, quæ secum traheret executionem, vt excommunicatio, suspensio, Interdictum, & Irregularitas, aut lex dicat, sic incapax, & inhabilis. Quidam tamen hic sententiam requirunt: aut dicat non faciat aliqui fructus suos. Est enim conditio, quæ seruanda est, vt quæ ponitur à testatore. Quod egregiè explicat D. Caietanus in summ. verb. Pœna.

7. An verò clam intrantes in Conclauu subiciantur tantum his pœnis, sed etiam peccent mortaliter, posset quis dubitare, nam Pontifex non vritur verbis præceptiuis, sed imperatiuis pœnalibus; Pro affirmatiua sententia aliquis posset dicere quia agitur de re grati, quod patet etiam ex pœnis impositis. Vnde videmus Sacram Congregationem Cardinalium declarasse * Decretum ab ipsa editu, quo prohibetur Regularibus accedere ad Monasteria Regularium sub pœna priuationis officij, & vocis actiue, ac passiuæ obligate ad mortale.

8. Sed aliquis posset respondere cum Serra in p. 2. D. Thome questione 96. artic. 4. dub. 2. Quod per dictam Declarationem Sacræ Congregationis couitat

N n voluntatem

Sup. hoc in tom. 1. tra. 5. lege doctrinam Resol. 65. per totam & aliarum eius prima not. & in tom. 3. tract. 3. ex Ref. 69. §. Notandum. & in tom. 4. tr. 8. ex Resol. 56. §. Ex quibus & in tom. 5. tr. 6. Resol. 14. à fin. 6. & in Ref. 15. & in tom. 6. tr. 1. Resol. 34. §. vlt. & in Resol. 35. 36. & 38. & vide in tom. 7. tr. 1. Ref. 466. & 247.

LIBRARIUM

Sup. hoc in tom. 1. tra. 5. lege doctrinam Resol. 65. per totam & aliarum eius prima not. & in tom. 3. tract. 3. ex Ref. 69. §. Notandum. & in tom. 4. tr. 8. ex Resol. 56. §. Ex quibus & in tom. 5. tr. 6. Resol. 14. à fin. 6. & in Ref. 15. & in tom. 6. tr. 1. Resol. 34. §. vlt. & in Resol. 35. 36. & 38. & vide in tom. 7. tr. 1. Ref. 466. & 247.

voluntatem præcipientis esse obligare ad mortale, quod non constat in casu nostro de quo loquimur. Ideo tu cogita.

RESOL. CX.

Virum Cardinales peccent mortaliter cum pluribus ferculis in Conclavi vescantur? Et explanatur hoc verbum Debeant, quid importet? Et part. 12. tr. 2. Ref. 17.

§. 1. **S**uppono in Bulla Pij IV. sic haberi, *Cardinales autem primo ipso die quo Conclave ingressi fuerint, tam in prandio, quam in cæna uno solo ferculo unius speciei tantum eoque moderato, & aliis iuxta constitutionem præfati Clementis VI. qualificato contenti sint, & esse debeant, nec quisquam in alterius cella, vel de alterius ferculo vescatur.* Ita ibi. Hoc supposito posset aliquis affirmatiuam sententiam docere; nam licet Pius IV. vbi supra, videatur vti blandis illis verbis, *contenti sint*, tamen statim subdit, *& esse debeant.* Quod verbum, vt in terminis obseruat scientia, & dignitate Eminentissimus Dominus meus Cardinalis Lugo de *Sacram. Euchar. disp. 14. sect. 7.* exprimit grauem obligationem. Idem docet frater eius germanus Franciscus Lugo de *Sacram. lib. 4. c. 6. §. 8. n. 61.* Et verbum, *debeo*, etiam Amicus in *Curs. Theol. tom. 5. disp. 5. sect. 8. nu. 20.* & Badell. in *Theol. moral. tom. 1. lib. 5. disp. 21. n. 1.* inter verba præceptiua apponunt.

2. Sed licet superius dicta nimium virgere videantur; ego tamen negatiuæ sententiæ adhaereo: existimo enim verba Pij IV. de quibus est quæstio continere consilium, & exhortationem; cum enim potuerit Pontifex vti grauioribus verbis imperium explicantibus v. g. *Inbemus, Præcipimus*, &c. tamen ab huiusmodi præcipiendi rigore temperauit, & mollibus verbis vsus est. Ergo signum est verè non imposuisse præceptum, quod patet ex obseruantia subsequenti, non abrogatiua legis, sed interpretatiua, & declaratiua eius verborum. Vnde vt *superius diximus* obseruantia subsequens declarat legem, & illustrandum est, *leg. si de interpretatione ff. de legibus & capite cum contingit de transact. & docet & Mastrillus Decis. 52. numero 14. Parisius conf. 36. num. 8. Carena. de S. Officio part. 5. titul. 1. numer. 7. 2. & alij* Imo stando in rigore iuris, nego Eminentissimo Domino meo Cardinali Lugo, Vasquezio, Sanchez, & Castro Palao verbum, *debeo*, importare semper præceptum, & contra supradictos adducam ex eadem Societate Patrem Tamburinum opuscul. de *commun. capite 1. §. 6. numer. 52.* vbi sic ait, *Quamuis aliqui doceant per illud verbum, debet, importari in legibus necessitatem præcepti mortalis; tamen alij qui negant, & solum per illud concedunt importari debitum conuenientie, & honestatis.* Ita ille probabiliter quidem, cui adde etiam Lezanam. *tomo 5. part. 2. in Mari magno Seruitarum §. 13. numer. 42.* & Barbosa in *distinctione 77. numer. 9.* quod probatur ex *Can. ad eius dist. 5.* in quo dicitur, *Mulier nisi purgationis dies transeat, viro suo admisceri non debet*, vbi non nisi consilium, seu debitum eiusdem conuenientie, & honestatis, & non præcepti significatur, vt ipsemet Sanchez libro 9. de *matrimon. disp. 21. numero 11.* Rursus ex *dist. 1. cap. vestimenta*, vbi Pontifex de vestibus Ecclesiasticis sic dicit, *Que neque ab alijs debent contingi, aut ferri nisi à Sacris hominibus. Quem textum expendens Suarez de Euchar. dist. 81. sect. 8. §. tertium exemplum*, sic habet, *Que verba, aut præceptum non continent, quia illud verbum; non debent*

non videntur in rigore significare obligationem; sed decentiam quandam, aut non intelliguntur, &c. Et in Sacris quidem litteris per idem verbum, *debet*, conuenientiam, decentiamque notari solemne est. Matth. cap. 3. *Ego à te debeo baptizari, & tu venis ad me.* Ioan. 13. *Et vos debetis aliter alterius lauare pedes.* Tobias 10. *Te non debuimus dimittere ire à nobis.* Et similia passim. Et deinde Præpositus 1. 2. *D. Thom. qua. 95. disp. 3. dub. 2. num. 15.* Vasquez, & Sanchez, quos citat Caltrus Palao *tom. 1. tract. 3. disp. 1. punct. 9. num. 2.* asserunt verbum oportet, non inducere obligationem ad mortale: ergo nec inducere dicendum est verbum *debeo*, quænam enim differentia est inter *me oportere facere & me debere hoc facere.*

3. Itaque dicendum est DD. Cardinales non peccare mortaliter, si dum existunt in Conclavi vescantur pluribus ferculis, non obstantibus verbis Bullæ Pij IV. tanquam non continentibus præceptum, sed exhortationem, Et dicta verba ita etiam consuetudo subsequens intellexit, declarauit, & interpretata est.

RESOL. CXI.

An Eminentissimi Cardinales in Feria sexta Parasceues possint deuenire ad scrutinium, non audito Officio fieri solito in illa die, non obstante §. Similiter, Bulla Greg. XV?

Et firmatur, quod in Feria sexta Parasceues nemini licitum est sacrificare ob prohibitionem factam ab Innocentio I. Et deducitur, an officium fieri solitum à Sacerdote, extracto Sacramento è sepulchro, sit vere Sacrificium, & Missa dici possit?

Et an populus Christianus teneatur illud officium audire, si in die Parasceues incidat dies festus de præcepto? Et discutitur, an consumptio Sacerdotis pertineat ad essentiam Sacrificij Missæ, vel sit tantum pars illius integralis?

Et tandem queritur, an Cardinales inciderent in excommunicationem, si alijs diebus omitterent solitum Missam & procedant ad scrutinium: Ex part. 12. tr. 2. Refol. 18.

§. 1. **I**n dicto §. sic habetur, *Similiter ne electio protractatur, statim, & ordinamus, sub simili excommunicationis pena eo ipso incurrenda scrutinium bis singulis diebus peragatur, ita ut etiam perficiatur, mane scilicet post solitam missam, &c.* Deinde firmandum est, quod Feria sexta Parasceues omnes Doctores testantur; nemini licitum esse sacrificare ob prohibitionem factam ab Innocentio I. *Epistol. 1. ad Decem. capite 4.* & refertur *cap. Sabbato de consecr. dist. 13.* Rationem congruentiæ reddit D. Thomas *quaest. 83. artic. 2. ad 2.* quia eo die Ecclesia recolit realem Christi Passionem, & mortem. Non igitur expedit mysticam, & incrementum mortem exhibere. Vnde male opinati sunt aliqui, quos tacito nomine asserit Emanuel Sà *verb. Missa numer. 57.* asserentes in illa die posse Missam dici, contra quos inuehitur Eminentissimus Cardinalis Lugo de *Euchar. disp. 20. sect. 1. num. 15.* & Dicaillus de *Sacram. 10. tr. 5. disp. 4. dub. 2. n. 30.*

2. His positis resolutio præsentis difficultatis pendet ex illa quæstione, An Officium fieri solitum à Sacerdote extracto Sacramento è Sepulchro, sit verè Sacrificium, & Missa dici possit? Et prima opinio affirmat. Ita docet Ledesma 1. *part. 4. quæstione 23. artic. 4.* citans Albertum Magnum in *4. disputat. 10. artic. 24.* & videtur asserere Scotus in eodem *4. ref. Ric. dist. 13. quæst. 2.* Gabriel. *ibidem quæst. 1. & D. Augustin. lib. 20.*

Suprà hoc verb. *Debeant.* latius in fin. §. seq. huius Ref. inter principium, & medium, à vers. Imo stando. & in tom. 2. tr. 1. Refol. 142. signanter in fine §. Et quidem, & in tom. 3. tract. 6. Ref. 129. §. Ad ref. ponitionem. cursum ad lin. 6. & in tom. 6. tr. 1. ex doctrina Ref. §. 8. prope finem §. 1. a vers. æquivalentia vero, & in tom. 7. tr. 1. Ref. 106. §. scd. cursum, & recitatio ad lin. 7. & in tom. 5. tr. 5. ex Ref. 119. §. Sed diffice. à lin. 5. * Superius in Ref. quæ hic est sup. §. 6. His tamen ante mediū, vers. & ita, & in alijs multis eius nec. * Sup. hoc in Ref. §. 5. & vers. not. 1. huius Ref.